

Kişiye Özel

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Mayıs 2015

Gökyüzü henüz ulaşamadığım ve yeryüzü aidiyet ve teslim olma duygumu hepten sarsan. Ne bir zafer ne de bariz bir yenilgi.

Soyut betimlemelerin işgali neticesinde tam bir kafa karışıklığına sebebiyet vereceğini bilsem de kalemin bir kez daha ruhumu ele geçirmesine izin veriyorum. Eminim ki hoş görecektir Tanrı aramızdaki bu masum ilişkiyi.

Sayırsız imge ve somut bir açılım eşitliğin diğer yanında derin bir psikanalize muhatap karmaşık ne varsa...

Sevmeyi ve sevilmeyi denemekten daha masum ne olabilir ki iştiğal edilesi... Denemekten vazgeçmemem belki de nirengi noktası her ne kadar yalnızlığın sureti ile yüz yüze gelmiş olsam da ömür boyu. Her kim ise, yalnız olmadığını iddia eden durup bir düşünmeli ne de olsa yalnızlığın kıyısı ayrı özel her ne kadar tınısı insandan insana değişse de. En güzeli belki de; kendinizle baş başa kaldığınızda sıkılmadan, şikayet etmeden o içsel yolculuğu idame ettirmek. Bilin ki kaçış yok. Er ya da geç herkes mahkum kendisiyle yüzleşmeye. Bu bağlamda yana yakıla olsa da işlemekte süreç. Tüm o tutarsızlıklar değil mi doğruya uzanan yoldaki destekçimiz.

Bir eksik bir fazla hatta üç yanlış değil bir doğruyu tüm doğruları götürmeye muktedir olsa da. Tırnak içerisine alınan ne bir alıntı ne de bir denklem bilakis hayatın ta kendisi: Kişiye özel.

Varlık, kayıt dışı bir tezahürü iken bedeninin varlık ya da yokluk kimin nazarında ne derece önem arz edebilir ki...Korkak addedilse de insan zaman zaman içe dönük bir yapı değil mi ket vuran ki ne zaman bir açılım getirsek dış dünyaya, kayıt altında ne varsa duyumsanan şizofrenik bir eğilim kisvesinde bir belgeliyor harici güçlerin tüm o yergilerini üstelik istediğiniz kadar yüksek performans sergilemeniz de.

Hayata bir sıfır ezik ve yenik başlamak belki de hırs ve nefret katsayısını sayısız kere çoğaltan. Kim bilir, ben olmaktansa bir başkası olmayı yeğleyen tüm o önyargılar artık neyin peşindeyse.

Kartezyen bir düzlem dahi değil kafalarda şekil vuran ne de hayaletimsi duygu sağanakları ama haricinde ne varsa maddi ve somut göstergelerle insanı insanlıktan çıkaran.

Özetle paranın gücü ve maddi değerlerin sadık kölesi olan o insan kitle. Akabinde unvan niteliğini aşağılarcasına ismin başına eklenen sıfatlar her ne kadar tüm o yadırgayan bulutsu kitlenin soyut izdüşümü gölge etse de varlığınıza.

Bir ömrün kıyısından ve hepten örtülü iken gözlerim her ne kadar göz kapaklarımın ardından gördüğüm o flu görüntüler aklımı başımdan almış olsa da.

Büyüsü de tılsımı da şu ahir ömrün pırıltılı bir gecenin son durağında kaçırdığım ne varsa bellekle geçiyor.

Biliyorum ki ne zaman hayatla uzlaşacağım o gün olgunlaşacağım. Bu da demek oluyor ki, çocuk ve hırçın ve o huysuz yanım hiç ölmeyecek ve ömrüm boyunca çalınacak oyuncaklarım. Yeter ki çalınmasın umutlar ve hayaller.

Düşlerin ipoteklenmeyeceği günler değil mi tek minval.